

paa Sveriges Rigsbank, Norges Bank og Deutsche Reichsbank. Nu er det langt fra, at man i Regelen er gaaet saa vidt; der har endog været Tider, hvor Nationalbankens Tilgodehavende har været negativt eller meget lille, men man har dog altsaa haft dette Spillerum. Men enten nu denne Anbringelse udenfor Landet har været benyttet i større eller mindre Grad, har man i alt Fald holdt sig ret nær op ad Oktrojgrænsen. Men efter den sidste Balance, af 31. Oktober, er Metalfonden efter Loven af 1907 naaet ned til at udgøre 44—45 pCt. af Seddelcirkulationen, og den hos Banken beroende Beholdning af Mønt og Metal er naaet ned til 32¹/₄ pCt. af Seddelcirkulationen imod, som jeg mindede om, Deutsche Reichsbanks 47 pCt. Det viser, at vi er i en stærkt nedglidende Bevægelse, og udnyttes de her foreslaede Regler fuldt ud, vil vi komme ned til en Dækning gennem i Banken beroende Mønt og Metal paa lidt over 27¹/₄ pCt.; regnes Skillemønt fra, faar vi en egentlig Guldbeholdning, som neppe kan anslaas til mere end ca. 25 pCt.

Maa jeg her gøre den parentetiske Bemærkning, at jeg formoder, der er indløbet en Fejl i Lovforslaget. Dette holder sig jo ellers meget nær op ad Resolutionen, og efter denne er den Beholdning, som skal dække 30 pCt. af Seddelmassen, altsaa det, man plejer at kalde Mønt- og Metalbeholdningen, bibeholdt som det, den er i den gældende Nationalbankoktroj, nemlig en Beholdning af Guldmønt, Guldbarrer og den i Landet gældende Skillemønt. I den kongelige Resolution af 30. September 1914 staar der nemlig: „dog at Mønt og Guldbarrer i Overensstemmelse med Lov af 12. Juli 1907 § 7, Nr. 2 a og b, skal udgøre 30 pCt. af den cirkulerende Seddelmængde“, og „Mønt og Guldbarrer“ omfatter øjensynlig det samme, som er udtrykt i Oktrojen af 1907, altsaa ogsaa den i Landet gældende Skillemønt. I Lovforslaget staar der derimod: „Metalfondens Beholdning af lovlig gangbar Guldmønt maa ikke udgøre mindre end 12¹/₂ pCt. og med Tillæg af Beholdningen af Guld i Barrer og i fremmed Mønt ikke mindre end 30 pCt. af den udgivne Seddelmængde efter Fradrag af det Seddelbeløb, der maatte være udgivet paa Grundlag af danske Statsforskrivninger“. Her er det altsaa selve den egentlige Guldmønt, dansk eller fremmed, samt Guldbarrer, der er Tale om, men ikke Skillemønt. Da det ikke stemmer med den kongelige Resolution, formoder jeg,

at der er indløbet en Fejl ved Affattelsen af Lovforslaget. (*Schovelin*: Jeg troede, det var en Forbedring.) Ja, det vilde være en Forbedring efter mit Synspunkt, men da der ikke med et Ord gøres Rede for denne Afvigelse, tror jeg, her er indløbet en Fejl, og jeg har nogen Grund til at tro, at det forholder sig saaledes. Dette var imidlertid kun en parentetisk Bemærkning.

Ved Siden af Hensynet til fyldstgørende Metaldækning har man overalt i Tidernes Løb stræbt at lempe de oprindelige strenge Bestemmelser noget, saaledes at de tillod en noget større Seddeludstedelse og navnlig gav Seddelemmissionen en større Elasticitet, saa at den i højere Grad kunde rette sig efter Omsætningens Krav. Dette har for det første hos os bevirket, at man stadig har forøget det ikke metaldækkede Maksimum. I Tiden fra 1873 til 1901 forøgedes det fra 27 til 38 Millioner. Dernæst udvidede man Begrebet Metalfond, først i 1885, idet man inddrog ikke rentebærende Tilgodehavender paa Anfordring hos Norges Bank og Sveriges Rigsbank derunder, og senere i 1894, idet man inddrog Tilgodehavender under lignende Forhold paa Girokonto i Deutsche Reichsbank. Det er altsaa de Lempelser, vi har indført dels for at forøge Seddelmængden noget efter Omsætningens Krav, dels for at gøre det hele mindre stift, lette Betalingsforholdene mellem Danmark og de vedkommende Lande, hvilket man i høj Grad gør, naar Guldforsending mellem dem ikke behøves i saa stort Omfang som ellers til Udjævning af Betalingsdifferencerne. En noget lignende Vej har man været inde paa andre Steder — de fleste Steder har man for Resten været overordentlig forsigtig dermed. Man har altid søgt nøje at overholde Skellet mellem Metalfonden og den øvrige Dækning, som efter den nugældende Nationalbank-Oktroj skal bestaa i let realisable, gode og sikre Aktiver — altsaa Veksler, Obligationer, Udlaan mod Pant i fast Ejendom o. s. v. — efter et Forhold af 125 til 100. Altsaa til en Hundredkroneseddel svarer 125 Kr. i disse Værdier. Det er jo ikke saaledes, at man her ikke har Dækning, ja, man har endog rigeligere Dækning end for de andre Sedler, men naar man har været saa streng med, hvad man vil henregne til Metalfonden, er det, fordi man har erkendt, at Metalfonden skal være i alt væsentligt Guld eller Værdier, der omtrent kan side-stilles med Guld, saaledes som Tilgode-